

Sag anlagt den 2. marts 1999 af advokat Dominique Rafoni som likvidator for Société de distribution mécanique et d'automobile (Sodima) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-62/99)

(1999/C 160/48)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 2. marts 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af advokat Dominique Rafoni som likvidator for Société de distribution mécanique et d'automobiles (Sodima), Aix en Provence (Frankrig), ved advokat Jean Claude Fourgoux, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Pierrot Schiltz, 4, rue Béatrix de Bourbon.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 5. januar 1999 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 1. juli 1994 indgav sagsøgeren en klage til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 85 og 86 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 123/85 vedrørende selskabet Peugeot's anvendelse af en eneforhandlingsordning, som angiveligt er uforenelig med fritagelsesbetingelserne i nævnte forordning.

Sagsøgeren, som i forvejen har anlagt to passivitetssøgsmål mod Kommissionen⁽¹⁾, anfægter under denne sag Kommissionens beslutning af 5. januar 1999, hvorved denne endeligt afviste sagsøgerens klage.

Til støtte for påstanden om annullation har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har gjort sig skyldig i følgende retsstridige handlemåde:

- tilsidesættelse af forpligtelsen til at overvåge konkurrenceforholdene,
- tilsidesættelse af kravet om en seriøs og objektiv gennemgang af klagen,
- tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter samt udøvelse af magtfordrejning i forbindelse med den fulgte procedure og bedømmelsen af beviserne,
- tilsidesættelse af traktaten og udøvelsen af en åbenbart fejlagtig retsanvendelse,
- tilsidesættelse af forpligtelsen til at træffe en endelig afgørelse inden for en rimelig frist.

⁽¹⁾ Sag T-190/95 (EFT C 333 af 9.12.1995, s. 20) og sag T-45/96 (EFT C 145 af 18.5.1986, s. 13).

Sag anlagt den 3. marts 1999 af RJB Mining plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-63/99)

(1999/C 160/49)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 3. marts 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af RJB Mining plc ved Mark Brealey og Jonathan Lawrence og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres af de grunde, som er anført i stævningen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens, herunder sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagen er rettet mod Kommissionens beslutning af 22. december 1998 [K(1998) 4569 endelig] om Forbundsrepublikken Tysklands støtte til kulindustrien i 1999, som bemyndiger Tyskland til at yde den pågældende støtte.

Sagsøgeren anfører, at nogle, men ikke alle, af de stridspunkter, som er rejst i stævningen, allerede er blevet rejst i sagerne T-110/98⁽¹⁾ og T-12/99⁽²⁾, som vedrører støtten til den tyske kulindustri for henholdsvis 1997 og 1998.

Stævningen vedrører hovedsagelig EKSF-traktatens artikel 4, litra c), og beslutning 3632/93/EKSF⁽³⁾, der indeholder en kodeks, som giver Kommissionen mulighed for at godkende støtte som undtagelse fra EKSF-traktatens artikel 4, litra c).

Sagsøgeren anfører nærmere følgende:

- Den omhandlede støtte er ikke i overensstemmelse med kodeksens artikel 2-9, hvorfor Kommissionen ikke har kompetence til at godkende den i henhold til kodeksens artikel 1, stk. 1.
- Den anfægtede beslutning godkender støtte til virksomheder eller produktionsenheder, der ikke kan anses for rentable. Selv om der ikke, i modsætning til, hvad der er sagsøgerens opfattelse, påhviler Kommissionen pligt til at godtgøre, at de pågældende virksomheder eller produktionsenheder er rentable på lang sigt, har den begået en åbenbar fejl ved ikke, som den er forpligtet til, at undersøge, om reduktionen af de støttemodtagende virksomheders eller produktionsenheders produktionsomkostninger kan sikre en gradvis nedsættelse af støtten på baggrund af de